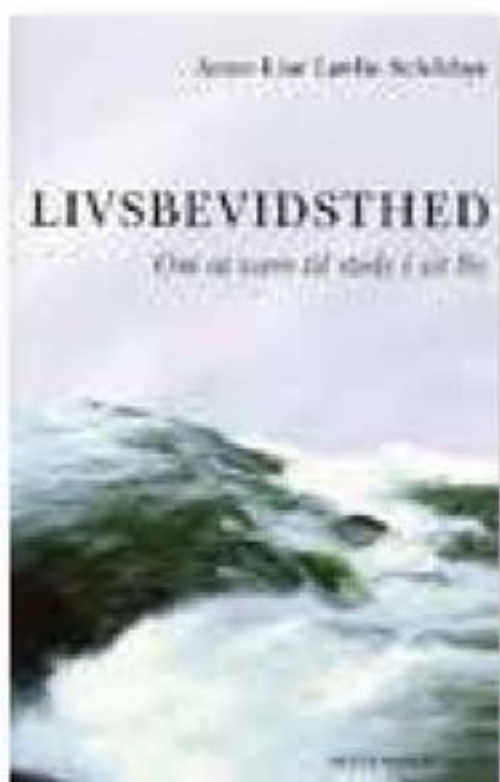

Livsbevidsthed

Af Anne-Lise Løvlie Schibbye
Akademisk Forlag 2007
176 sider, 249 kr.

■ Bogen præsenterer eksistensfilosoffernes tankegang og sætter den i forhold til nutidens hverdagsliv. Forfatteren sætter spot på Kierkegaard, Sartre og i et vist omfang Buber, Hegel og Heidegger, i den hensigt at hjælpe læseren til at afdække sin egen forståelse af, hvad livsbevidsthed er, og hvordan man 'kan være til stede i sit eget liv'.

Der er passager i bogen, som synes relevante for jordemødre som faggruppe. Forfatteren beskriver i det indledende kapitel selve forståelsen af begrebet eksistens ved hjælp af en fødsel. Det er både smukt og giver mening, og er et udmærket billede at få indsigt af. Billedet af det nyfødte barn bringes med videre i teksten, og det relateres til spørgsmålet om vigtigheden af krop versus vigtigheden af eksistens. Billedet eksemplificerer den almindelige optagethed af et nyfødt barns vægt og tilvækst (det ydre, det forståelige), sammenlignet med optagetheden af barnets eksistens (det mystiske, det uforståelige og uudgrundelige). Hun viser dilemmaet mellem de to sfærer – en sfære af logik, og en sfære af intuition – hvor hjertet har sine grunde, som fornuften ikke kender. Eksemplet "nyfødt liv" føres videre, idet forfatteren viser, at det at blive bedsteforældre også er skræmmende, forstået på den måde at disse konfronteres med deres egen eksistens og essens ved

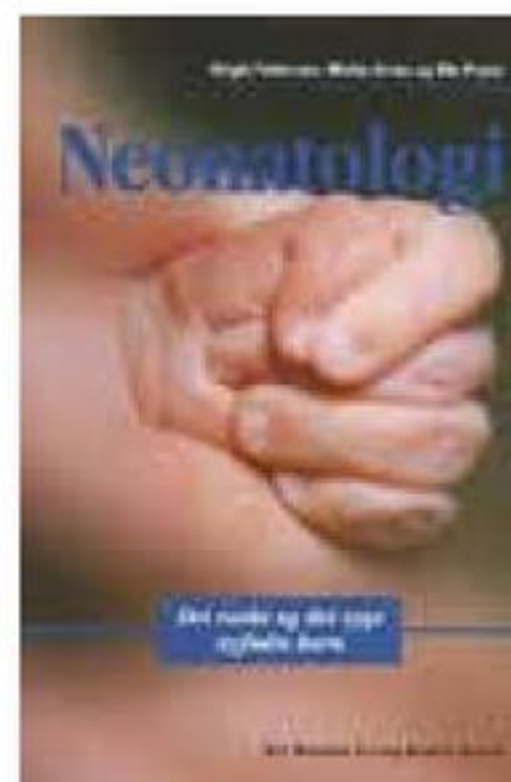
det første møde med barnet.

Schibbye behandler vigtige emner som refleksion og tingsliggørelse af mennesket. Blandt andet tager hun fat på det i hospitals- og journalverdenen meget anvendte "man" (med henvisning til Heidegger). At bruge termen "man" om sig selv gør os til intetkøn. Vi bliver ikke-ansvarlige for vore handlinger og for det, vi siger og mener. Måske en refleksion værd, inden "man" skriver sådan i journalen næste gang? For hvem er det, der gør, ordinerer eller vurderer? Et intetkønsvæsen, eller du selv?

Eksistentialisterne ser, at vi ikke kan indfange subjektive oplevelser i statistikker, og at man derved mister det væsentlige. Kun objekter kan tælles, sammenlignes og beskrives udefra. Problematikken kender vi jo som en altid tilstedeværende diskussion om hvilke forskningstyper, der er gyldige og pålidelige til at undersøge hvilke spørgsmål – men spændende at betragte den fra et eksistentielt synspunkt.

Mange andre områder af livet behandles, nogle mere spændende end andre, men alle eksistentielle. En letlæst og berigende bog for alle med interesse for emnet.

Grit Niklasson
jordemoder, socialrådgiver og cand.
scient.soc.

Neonatologi. Det raske og det syge nyfødte barn

Af Birgit Peitersen, Mette Arrøe og Ole Pryds
Nyt Nordisk forlag
Arnold Busck
3. udgave 2008
350 sider

■ Neonatologi er en bog, der henvender sig til fagfolk på relevante afdelinger, det vil sige fødegangen, barselgangen og neonatal/børneafdelingen.

Bogen er bygget op, så den kort gennemgår fosterets normale udvikling og nævner den normale fødsel samt undersøgelse af det nyfødte barn. Herudover selvfølgelig den patologiske del – fødselstraumer, medfødte misdannelser og lidelser/infektioner samt behandling af nyfødte.

De første afsnit er blot et resumé for jordemødre, men jeg læste dog afsnittet om børneundersøgelse med interesse. Det er altid givende at blive opdateret og ført teoretisk ajour.

Under afsnittet "Perinatal asfyksi" gennemgås genoplivning af det nyfødte asfyktiske barn. Dette er igen en (givende) repetition og der gives nogle gode huskepunkter i forhold til behandling af barnet på Sechers bord indtil anden sufficient person kan overtage.

Hele den del, der omfatter det syge nyfødte barn, er mest oplagt til de personer, der er ansatte eller studerende på en neonatal afdeling. Men det er også relevant for jordemødre, fordi vi jo har forestået/skal forestå fødslen af det syge barn og derfor skal indgå i et samarbejde med neonatologerne på fødegangen samt ikke mindst med forældrene til barnet. God og relevant information til kommende eller nybagte forældre vil altid fremme deres oplevelse af situationen.

Neonatologi er relevant for jordemødre og studerende som sekundær litteratur og som opslagsværk har den en berettiget plads i min bogreol.

Louise G. Aanum
jordemoder